

перетворив ансамбль на один з найпопулярніших естрадних колективів. Розвиток української популярної музики 80-х позначився принциповим оновленням звукового матеріалу, стрімким запровадженням цифрових акустичних пристроїв та мультимедійних комп'ютерів.

Прагнення до театралізації, акцентування видовищності концертного виконавства, розвиток естрадної творчості в орієнтації на сучасний шоу-бізнес спричинили вагомі зміни на ниві української пісенності 70-80-х рр. минулого століття. Почастішали нетрадиційні, оригінальні режисерські рішення, з'явилася сучасна апаратура, що дала можливість застосовувати потужні звукові та світлові ефекти [2, с.175].

Висновок. Розвиток пісенної музичної культури характеризувався опорою на нові тенденції, серед них суттєві зміни у жанровій системі, функціональні особливості й нові виконавські засоби, поширення шлягерів, «легалізація» джазового мистецтва. Поширенню української естрадної пісні сприяли розвиток телебачення, удосконалення звукозаписуючої та звуковідтворюючої техніки, поява електромозичних інструментів, це все сприяло виникненню численних самодіяльних вокально-інструментальних ансамблів, серед яких «Беркут», що досягнув вершини популярності після приходу в колектив Миколи Мозгового. Значно поширились нетрадиційні, оригінальні режисерські рішення, з'явилася сучасна апаратура, яка дала можливість застосовувати потужні звукові та світлові ефекти.

Пісенна творчість відомого українського співака та композитора Миколи Мозгового є зразком жанру естрадно-пісенного мистецтва та відбиває тенденції стильового розвитку в цьому жанрі. Базуючись на традиціях світового естрадно-пісенного мистецтва та національних народнопісенних джерелах, пісні композитора є оригінальними творами, які визначають національну самобутність митця.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васина-Гроссман В.А. Вокальные формы / В.А. Васина-Гроссман. – М.: Музгиз, 1963. – 39 с.
2. Мозговий М. П. Становлення і тенденції розвитку української естрадної пісні: дис. канд. мистецтв: спец. 17.00.01. / Мозговий Микола Петрович; КНУКіМ. - Київ, 2007. - 175 с.
3. Муха А. Композитори України та української діаспори. — К.: 2004. С. 56-58.
4. Рудаков М.І. Автографи майстрів. - К.: Міжнародний добротичний фонд «Українська хата», 2005. - 128 с.
5. Холопова В.Н. Мелодика / В.Н. Холопова. – М.: Музыка, 1984. – 89 с.
6. Черкашина Н.С. Народнопісенні джерела в українській музичній естраді / Л.С. Черкашина // Мистецтво та етнос: зб. наук. пр. / АН УРСР. Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М.Т. Рильського. – Київ: Наук. думка, 1991, - С. 134-135.

Кінаш Леся

Науковий керівник – доц. Тобілевич Г.М.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД У ПРОЕКТУВАННІ ДИТЯЧИХ БУДИНКІВ

Поняття «дитячий будинок сімейного типу» у світовій архітектурі на сьогоднішній день має на увазі багатофункціональний об'єкт, призначений для розміщення організації, що займаються утриманням, вихованням, опікою дітей-сиріт і соціальних сиріт в умовах, наближених до сімейної атмосфери [1].

Предметом дослідження є архітектурно-планувальні, об'ємно-просторові й декоративно-художні функціональні рішення інтер'єру у досвіді одних із найрозвиненіших країн, а саме Німеччина, Франція, Швеція, Данія, Великобританія.

Метою дослідження даної статті є аналіз досвіду у проектуванні дитячих будинків у розвинених країнах світу, які створюють комфортні умови для нормальної адаптації дітей із врахуванням різноманітних соціальних та психологічних аспектів. Завдяки цьому, ми зможемо запозичити найсприятливіші та найбільш потрібні проектні та психологічні рішення для дітей нашої країни.

Зарубіжний досвід у проектуванні функціонально-просторового середовища будинків для соціально незабезпечених дітей є досить цікавим.

Німеччина

ФАКУЛЬТЕТ МИСТЕЦТВ

Німецький дитячий будинок сімейного типу може являти собою автономний об'єкт - окрема будівля, наприклад - міський дитячий будинок Джозефіни Крамер (Josefine Kramer) в м. Теттнанг (Tettngang) в Баден-Вюртемберзі в Німеччині 2012-2014 років (арх. Vächle meid architekten, Konstanz), розташований на ділянці навпроти церкви Св. Галлус. З трьох сторін ділянка обмежена вулицями, а з четвертої розташований сад. Об'єкт являє собою будівлю галерейно-коридорного типу, на першому поверсі розташовані їдальня і громадські приміщення, на верхньому - п'ять блоків зі спальнями і ігровими кімнатами, з яких передбачені виходи на балкони і лоджії. Це двоповерховий обсяг, що складається із закритих і відкритих елементів, темних кімнат для відпочинку та наскрізь освітлених громадських приміщень [6].

Іл. 2,3. Інтер'єр дитячого будинку Джозефіни Крамер в Теттнанге в Баден-Вюртемберзі

Інтер'єр будинку виконаний у стриманих приємних тонах, але із використанням акцентного кольору. Використані текстури покриття гармонійно поєднуються між собою, створюючи атмосферне середовище для перебування дітей. Також не мало важливим фактором є те, що у будівлі присутня велика кількість денного світла, завдяки великим віконним отворам.

Франція

Система виховання дітей до шести років у Франції поділена наступним чином: ясла-

дитячі садки («crèches») і «материнські школи» - дитячі садки / початкові школи («Écoles maternelles») різняться в архітектурних рішеннях в залежності від особливостей та історичних традицій місцевості. З 1986 року

ФАКУЛЬТЕТ МИСТЕЦТВ

прижилися міські «колективні ясла» («crèches collectives»): «паризька модель» з трьома групами за віком, кожна з яких поділена на дві підгрупи (unités de vie), з центральним атриумом і окремими персональними приміщеннями [8].

Архітектори відзначали, що колективні ясла виглядають часто як «машини», заточені під одну функцію, тому до 2000-х років намітилася тенденція в проектуванні великих закладів змішаного типу («multi-accueil») [8]. З'явився новий тип: Будинок дитини («Maison de l'enfance»), що включає в себе ясла («crèche»), місця для короткочасного перебування дітей («haltegarderie»), місця для ігор («ludothèque») і Центр матері і дитини («Centre PMI»). У Франції також існують «материнські школи» («écoles maternelles»), походять з дитячих будинків, в яких навчальна функція була об'єднана з релігійної [8].

Інтер'єр будинку малятка Maison de la Petite представлений у цікавій гамі кольорів, а саме у поєднанні життєрадісних та приємних теплих відтінків.

Іл. 4. Будинок малятка Maison de la Petite

Швеція

У Швеції немає такого поняття, як дитячі будинки або інтернати. Якщо батьки не можуть впоратися з вихованням, дітей передадуть в іншу сім'ю. При цьому ті, кого позбавили дитини, отримують підтримку — шведи роблять все, щоб дитина повернулася додому. В Швеції є черга з бажаючих усиновити дітей навіть зі складними медичними діагнозами [4].

Для того, щоб проаналізувати організацію середовища дитячого будинку сімейного типу візьмемо до уваги шведський дитячий садок денного перебування дітей на березі моря, що знаходиться на південь від міста-порту Гельсінгборга (Helsingborg), спроектований групою архітекторів з Данії (арх. Dorte Mandrup Arkitekter, Kopenhagen) [7].

За художнім образом будівля нагадує портову споруду і зберігає пропорції рибальських будинків. У плані будівлі чітко проглядаються чотири групових кімнати для чотирьох вікових груп - чотири будинки під одним дахом, які також виділені на фасадах гострокутними фронтонами [7].

Інтер'єр дитячого садочку виконаний у стилі мінімалізм, відтінки стін та підлоги є цікавими, проте дуже легкими для сприйняття дитини.

Лл. 5,6,7. Дитячий садок біля міста-порту Гельсінгборгу

Данія

Для того, щоб проаналізувати ситуацію із притулками для дітей в Данії ми візьмемо до уваги дитячий будинок майбутнього (Childrens Home of the Future) від СЕВРА.

Концепція проекту базується на поєднанні традиційної архітектури з новими ідеями про подання дитячого будинку. Зовні будівля нагадує знайомі форми міських датських будинків з традиційних матеріалів - цегли, дерева та черепиці. Завдяки такому рішенню об'єкт гармонійно вписався в навколишню малоповерхову забудову, ставши його невід'ємною частиною. Рациональна і функціональна організація внутрішнього простору створює близькість персоналу до кожного мешканця, забезпечуючи скорочення часу на робочі процедури, тим самим звільняючи час для догляду за дітьми, що робить його більш «домашнім»[2].

Лл. 8,9. Дитячий будинок майбутнього у Данії

Великобританія

У Великобританії, як і в усіх країнах, є неблагополучні сім'ї та діти, які залишилися без батьків. Однак замість дитячих будинків тут діє патронатне виховання (англ. Foster care). Це система, згідно з якою, неповнолітні, які потребують опіки, передаються для виховання в прийомну сім'ю або сімейний дитячий будинок на платній основі. Утримання дітей в сім'ях або сімейних дитячих будинках, як правило, забезпечує держава. Прийомними батьками може стати практично кожен, проте для цього необхідно пройти ретельну і сувору перевірку. Плюси такої системи опіки цілком очевидні [3].

При вивченні англійської досвіду проектування дитячих будинків сімейного типу та дитячих садів слід звернути увагу на такі об'єкти: Kintore Way Child-care centre (Лондон, 2007 г., арх. Cottrell Vermeulen), Minihome Nursery (Лондон, 2003-2004 pp., Арх. Ullmayer Sylvester) (рис. 7), William Bellamy Child-care centre (Лондон, 2007 г., арх. DSDHA), Sure Start on the Ocean (Лондон, 2000 г., арх. Muf architecture / art) [5]

Іл. 10. Minihome Nursery (Лондон, 2003-2004 рр.)

Отже, проаналізувавши досвід проектування об'ємно-просторового середовища дитячих будинків чи соціально схожих споруд найбільш розвинених країн світу, а саме: Німеччини, Франції, Швеції, Данії та Великобританії можна зробити висновок, що, перш за все, архітектори надають перевагу великим віконним отворам, які забезпечують кімнати достатнім денним сонячним світлом. Важливо також фарбувати стіни, стелі інтер'єру у легкі, приємні, проте цікаві дітям відтінки. Меблі та обладнання виготовляти із екологічних матеріалів, які не будуть нести жодної шкоди для своїх мешканців. Велику увагу при проектуванні потрібно приділяти віковій категорії дітей, адже відповідно до цього потрібно продумувати важливі деталі для комфортного їх перебування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ильина А.Л. Архитектура детских домов семейного типа в социальной политике Евросоюза / А.Л. Ильина // Architecture and Modern Information Technologies. – 2017. – 2(39). – С. 126-136
2. Детский дом будущего в Дании. URL: <https://www.magazindomov.ru/2014/12/18/detskij-dom-budushhego-v-danii/>
3. Жизнь в Соединенном Королевстве: вещи, которые удивили
4. русскоязычных иммигрантов. URL: <https://www.angliya.today/interesno/zhizn-v-soedinennom-korolevstve-veshci-kotorye-udivili-russkojazychnyx-immigrantov>
5. Як це працює у Швеції. URL: <https://nv.ua/ukr/opinion/jak-tse-pratsjuje-u-shvetsiji-1351681.html>
6. Feiersinger E. Kindergärten und Kindertagesstätten in England / E. Feiersinger // Detail. – 2008. – №3. Kindergärten. – S. 132-134.
7. Neubau Kinderhaus – Haus Josefine Kramer in Tettngang // WA (Wettbewerbe aktuell). – 2014. – №9. – S. 71-73.
8. Schneider S. Dünenlandschaft. Kita in Råå von Dorte Mandrup Arkitekter / S. Schneider // Baumeister. – 2014. – №B12. (Dezember). Lernen als Prozess. – S. 24-33.
9. Wilson, A. Bauen für kleine Kinder in Frankreich / A. Wilson // Detail. – 2008. – №3. Kindergärten. – S. 138-140.